

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pensilvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽE PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 637, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSEF ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEČ, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAČ PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORINC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 765, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 133, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisni naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

Gesta narodov.

Spisal Ivan Cankar.

Bilo mi je, kakor da bi bil vstal iz groba. Pokopalo me je bilo žalostno življenje globoko pod težko prst, moje roke niso bile več močne dovolj, da bi odvalile breme. Že sem čutil sam, da sem mrtve, pozabljen, in slišal sem korake ljudi, ki so stopali preko mojega groba. Živeli so in so govorili glasno in veselo, jaz pa sem ležal globoko pod težko prstjo in sem se ukvarjal z zaduhlimi, mrtvočimi mislimi, mislimi mrtve, in sem sovražil druge, ker niso mislili kakor jaz in ker so stopali lahko in veselo preko mojega groba.

In zdaj sem se vzdramil in sem zavzdihnil in breme se je odvalilo. Prišla je v moje srce ljubezen, tista ljubezen, ki je edino močna dovolj, da vzdigne človeka iz groba. Spala je v meni, pod težo žalostnega in grenkega življenja, ali dotaknila se je njenih oči mehka in topla roka in trepalnice so se zgenile in vzbudila se je.

Z veliko močjo me je vsega objela; od juga gor je zapihal spomladanski veter in mi je prinesel pozdrave od tiste zemlje, ki me je bila nevidna roka izruvala iz njene prsti, izruvala s koreninami, da so zakrnavale; zasumelo je od Raskovec in od Javornika gor, spomladanske hlapove z Ljubljanskega polja je prinesel veter do Ringa, slišal sem v vetru zamolklo petje zvonov farne cerkve svetega Pavla. Tako mi je prinesel veter pozdrave od siromašne matere, ki je bil sin pozabil nanjo, zato ker mu ni mogla dati ničesar.

Prišlo je bilo pismo od moje polpozabljene ljubice, in ko sem je odprl, je vse zadišalo po tistih časih, po tistih nedolžnih poljubih, po sočnih travnikih, kjer sva se sprehajala, po kostanjevem gozdiču, kjer sva sedela na klopi in se je stiskala k meni, ker so padle težke kaplje iz listja, tako da se je njena mokra bluza oprjemala roke; zadišalo je po preteklosti, po mladosti, po tisti lepi zemlji tam na jugu; nekoliko so se bile odpahnille duri, ljubezniva roka moje polpozabljene, za zmirom izgubljene ljubice jih je odprla in že so se odprle na stečaj in vse se je vračalo s solnčno, veliko silo in kakor od pepela se je razsul in je padel od mene mrljski prt in je padla od mojih oči mrena, ki sem je bil gledal skozenjo na temen svet.

To se je zgodilo, ko je bil lep dan in so se hiše svetile v solnu in je po vrtovih poganjalo mokro zelenje.

Zvečer sem šel v kavarno in sem pozdravil prijatelja, ki je sedel za mizo v oblaku tobakovega dima. Opazil je moj vroči obraz in moje razposajene oči in se je začudil, skoro je bil razžaljen.

Pustil in mrtve, kakor je bil, ni maral gledati veselih obrazov.

nehanje tuje, tako je tudi brez-pomembno. Kdor ti ničesar ne daje, bi bilo neumno, da bi mu ti kaj dajal. In nemogoče je da bi mu dajal. Zakaj darovanja ni na svetu, vse je samo vračanje.

Kar si bil nabral drugod, vrni spet tistim, ki so ti bili dali; pojdi in išči jih, če jim je do povračila.

Jaz pa sem šel in sem romal po cesti poln veselja in mladosti, jaz ubogi Saidja.

Slišal sem njegove besede in slišal sem, kako je stokal v njih, da videl sem, kako je bila vzevala vsaka od njih iz gorke srčne krvi. Sram ga je bila siromašne matere in bil se je po licih, zato ker ga je bilo sram

Večer je bil jasen in po vrtovih je zelenelo. In zasumelo je od Javornika in od Raskovec gor, slišal sem v vetru zamolklo petje zvonov farne cerkve sv. Pavla. Tako mi je prinašal veter pozdrave od uboge matere, ki je je bil sin pozabil nanjo, zato ker mu ni mogla dati ničesar.

Težko in čudovito sladko mi je bilo. Hodil sem po široki cesti, cesti narodov, in tamo stali visoki domovi. Hodil sem, neznanec brez doma, moje srce pa se je stiskalo in širilo od velike, bolečine in radosti polne ljubezni do matere, ki nima doma; ne dal bi bil te ljubezni za vse bogastvo domov, ki so stali tam ob cesti tako bahato:

— Glej, berač si in tvoja suknja je zakrpana in tvoje bose noge so vse razbolene in oprane od nestalnega romanja!

Ej, mati, majka, življenje moje, vseh mojih misli, vsega mojega nehanja začetek in cilj! Kako so žaljeve in zgrbljene tvoje uboge svete roke, — blagoslovi me, sina, z ubogimi svetinimi rokami! Tvoje čelo je polno skrbi in trpljenja, s trnjen je kronano namesto z diademom — nagni k meni, sinu, svoje ljubljeno, s trnjen kronano čelo, ozri se na ponižni dar, ki ti ga prinašam, siromašne matere siromašen sin, ozri se na moje srce in sprejmi ga!

Romal sem po široki cesti, mimo visokih domov in sem bil vesel in ponosen, zakaj ni je bolj rodovitne in sladke ljubezni od ljubezni sinov, ki nimajo od svoje matere drugega, nego to sladko in rodovito ljubezen, vredno prostora doma in vse te široke in ponosne ceste.

Muhoborci.

Spisal Fran Milčinski.

Prvo poglavje.

STARODAVNI MUHOBOR.

Ni ga izlepa trga na Slovenskem bolj prebujenega, kakor je Muhobor.

Celo svojega brivca ima, gospoda Krunoslava Batiča: krasen človek, kadar tako v čaru smelih svojih brk in podjetne svoje figure sloni v durih brivnice in ga obseva zahajajoče solnce, pri nogah pa mu valjavo sedi slikoviti koder Hedervary!

Hedervary spada k obrtu: njegova potrepeljiva glava služi že leta in leta ukažljivim Batičevim vajencem kot vezbalniška visjega lasoslovja in tako se kaže Hedervary vsak dan po drugem prelestnem vzoru friziran in onduran zavistnim očem trških gospodičev.

Ali Batič in Hedervary nista vse!

Muhobor ima tudi mlekarstvo in ima dve stranki: ena je za mlekarstvo, druga, ki jo nevese iz kakih vzrokov zmerjajo liberalno, je zoper mlekarstvo. Zadnji čas si li še tretja stranka na dan: pristali so ji mladi ljudje, ki se hrupno pozdravljajo z: Na zdar!

— po zimi nosijo polhovke, njih ostali program pa je še teden; sklad zbirajo za skupne večerje in njih disciplina je vzorna.

Pa to ni posebno važno!

Ali koliko je še drugih, resnično znamenitih znamenitosti v Muhoboru!

Vzemimo le požarno brambo! Načelnik ji je mizar Rapa; najlepša ima čelado, najlepši meč izmed vseh vrlih ognjegašev, kar jih je v deželni zvezi. Pa tudi hlače njegove so vredne, da se jih omeni: skoraj za ped je široka zlata porta, ki jih krasi ob boku od vrha do tal.

In potem cestna razsvetljava: tudi z njo se v nočeh, ko pratika ne kaže meseca, ali — tukaj je vredna, da se jo omeni. Kadar v pratiki sveti luna, razsvetljava ne ugaša in naj je noč še tako temna. V takih temnih nočeh si bo-

Hans Berge, ki je pripeljal v Norfolk, Va., angleško ladjo "Appam".

magajo tržani z ročnimi svetilkami, da najdejo skozi vijugaste in bregovite, z drvi, vozmi in drugo šaro zastavljene ulice v gostilno in zopet domov. Saj stvar bi se dala z malimi stroški preurediti tako, da bi za razsvetljavo ne bil merodajen mesec v pratiki, ampak oni na nebu. Ali Muhoborci niso le prebujeni, Muhoborci so tudi zavedni: oprežno uvajajo svoje pravice in nič kaj radi ne opuščajo starih, častitljivih običajev.

Tako so si ohranili še marsikako dragoceno svetinjo iz za dobe pradedov. N. pr. praznjenje snega. Ko prične toplejše solnce oznanjati bližajočo se vrgred, tačas gredo Muhoborci in razkopajo in postregajo po tesnih osovilih ulicah, iz temnih kotov in z mrzlih dvorišč stari umazani sneg in led in ga zvoziijo na glavni trg. Tam ga lepo in rahlo razlože po sto let starem tlaku iz okroglih kamenov, kakor se razloži lan po tratini, da je deležen koristne solne gorke.

Tako prazijo sneg. Lahko bi ga z isto potjo in z manjšim delom odkidali kar v Zabji potok, ki risti pri rokah teče tik ob glavnem trgu, ali praznjenje snega je že prestara navada in če bi kdo vstal zoper njo, nemara bi padli po njem kakor da jim skruni sveto vero očetov. Taki so Muhoborci!

Samoraslost se jim pozna tudi v jeziku. Naglašajo, kakor da bi se kregali. In lepe, krepke izraze imajo. Nogam pravijo "bedresa", prstom "parklji", lasem "griva". — Dekle je "zijala", obleko imenujejo "cunje". — Naša zijala ima nove cunje — pomeni torej, da ima dotična gospodična novo toaleto. Dekle se kličejo "betice"; kadar pa žena govori o svojem možu mu spoštljivo reče "naš človek".

Ob posebno svečanih prilikah jedo kostruna v omaki. — V obče so pošteni, krotki ljudje. Tu di revnejši del trškega prebivalstva greši redkokdaj zoper postav: tupatam se zmakne kakeljnjata glava ali kak dežnik — to je vse! In pa zmerja se radi.

Zmerjanje je njih najslabše stran. Prišlo jim je v navado in spada v način njih govorice. — Namesto "prijatelj" in "bater" si reko "kmetavas" (ponosni so, da so tržani) in "mulec"; pa si drug drugemu nič ne zamirajo. Le prizimi se žene graščinskih gozdnih delavcev rade tožarijo. Zobotrebce izdelujejo — "klinec", kakor jim pravijo: vsa družina jih dela od petletnega frkolina naprej — danadan, od zore v pozno noč — zvečer po več družin vkupe pri eni luči. Ko se pa dohodba nasade in jih bole od sedenja že vse kosti, si vmes kak dan naredi praznik, in da jim ne mine brez zaslužka, gredo in se tožijo za čast in poštenje in predlagajo drug drugega za pričo — čim več priči, tem boljše! Kar jim potem sodnija izplača pričin, si lepo po bratovsko razdele med sabo. Tožene razalitve si seveda tik pred sodbo drug drugemu odpuste, da ni nič kazni; le pri-

čje morajo biti zadržane in plačane, zato jim gre.

Sodnik v Lučah ni slep in vidi kam pes leti, pa si misli: "Reveži so!" in jim z odprto roko nagaja "pot in zamudo". Zakaj pa ne! Saj gre iz državne blagajne in je tako silno prijetno, blag biti in dobrodelen — iz tujega žepa!

Muhobor stoji na zgodovinskih tleh.

Program ruskih reakcijonarcev.

Min. predsednik Goremykin se je izjavil pripravljenega sprejeti odposlanstvo v Petrogradu zborujočih monarhičnih skupin, ki zahtevajo od carja in vlade preklic manifest z dne 7. oktobra 1. 1905. to je odpravo dume in državne zbornice. V svoji spomenici bodo baje predlagali še to-le:

1. Po letu 1870 za ruske državljane sprejete Nemce je smatrati kot sovražne inozemce.
2. Nemška zemljiška posest naj bo v vsej Rusiji brezpravna.
3. Menonitom in drugim sektari je odvzeti pravico do zemljiške posesti.
4. Židovsko-nemškim bankam je odtegniti državni kredit.
5. Finska se mora porušiti, ukrajinsko gibanje energično udušiti.

Memorandum zahteva "kabinetski dejanja". Podpisala sta to spomenico med drugimi tudi biv-

ša ministra Maklakov in Ščeglovitov.

Besen vol.

V Petersdoru pri Lipskem je pobesnel vol. Nabodel je na rogove 50letno žensko in jo ubil.

Splošna brambna dolžnost na Kitajskem.

Baje je sklenila Kitajska vlada uvesti v štirih zaporednih rokih tekom 10 let splošno brambno dolžnost.

Osemdesetleten ubijalec.

V Kosojevičih, okraj Rozatica, je 80 let star Osman Karić zaklal svojo 65-letno ženo.

Potopljeni angleški podmorski čoln.

V bližini Texla potopljeni angleški podmorski čoln je E 17. Na čolnu je bilo tudi 13 častnikov.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Skrbi za dušo, v platno vez. —50
Marija Varhinja, v platno vezano —50
Marija Varhinja, v usnje vez. \$1.20
Sveta Ura, v usnje vezano \$1.20
Rajski Glasovi, v platno vez. —45

POUČNE KNJIGE:

Abeceknik slovenski —25
Abeceknik nemški —25
Ahov nemško-angleški tolmač, vezan —50
Angleščina brez učitelja —40
Berilo prvo, vezano —40
Berilo drugo, vezano —40
Cerkvena zgodovina —70
Domači zdravnik —50
Fizika 1. in 2. del —45
Katekizem vez. veliki —40
Katekizem vez. mali —15
Navodilo za spisovanje raznih pisem —80
Nova kuharska knjiga —90
Občna zgodovina \$4.00
Pesmarica, nagrobnice \$1.00
Poljedelstvo —50
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan \$1.00
Postrežba bolnikom —20
Sadjejeva v pogovorih —25
Schimpffov nemško-slovenski slovar \$1.20
Slovensko-angleški in angleško-slovenski slovar \$1.50
Slov. angl. in angl. slov. slovar —50
Slovenski pravnik \$2.00
Slovenska Slovnica, ves. \$1.20
Spretna kuharica —75
Trtna uš in trtoraja —40
Umna živinoreja —50
Umni kmetovalci —50
Veliki slovensko-angleški tolmač \$2.00
Voščilni listi —25
Veliki vsevedež —40
Zgodba sv. pisma —60
Žirovnik, narodne pesmi, 2. in 3. zvezek, ves., po —50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Bitka pri Visu —30
Bodi svoje sreče kovač —30
Božični darovi —15
Cerkvena na skali —15
Ciganova osveta —25
Črni bratje —25
Deteljska, življenje treh kranjskih bratov —25
Don Kižot —20
Doma in na Ptujem —25
Erazem Predjamski —20
Fabiola —38
George Stephenson, oče železnice —20
Gočevski katekizem —25
Hedvika —25
Hildegarda —25
Hirlanda —25
Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —20
Inustrovani vodnik po Goranjam —20
Isanani, mala Japonka —20
Izdajalec domovine —20
Jerusalem —20
Jeruzalemski romar —45
Kaj se je Makaru sanjalo! —50
Knez črni Jurij —25
Krvna osveta —20
Leban, 100 beril —20
Malomestne tradicije —25
Mesija, 1. in 2. zvezek —80
Miklova Zala —35

TALJA.

Zbirka gledaliških iger

Pri puščavniku —20
Idealna Tašča —20

RAZGLEDNICE:

Newyorške s cveticami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po —03
dneat po —25
Z slikami mesta New Yorka po —28
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —38

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav, mali —10
veliki —25
Balkanskih držav —15
Evrope, vezan —50
Vojna stenska mapa \$1.50
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —25
Avstro-Ogrske mali —10
veliki vezan —50
Celi svet —25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet \$1.50

OPOMBA: Naročilom je prikaziti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštne nakazilce, ali poštne znamke. Poština je pri vseh cenah že vključena.

EMILE GABORIAU:

GOSPOD LECOQ

(Nadaljevanje).

SEDMO POGlavJE.

— Gospoda — je rekel komisar zdravnikoma — bodita tako prijazna in preiščite mrtvece. — Najprej onega, ki je oblečen v uniformo. — Gospod narednik, prosim vas, oglejte si ga natančno!

Narednik je salutiral in pristopil.
— Kakšno uniformo nosi?
— To je uniforma 53. polka, drugi bataljon.
— Ali ga poznate?
— Ne, ne poznam ga.
— Ali zagotovo veste, da ni pripadal vašemu polku?
— Tega ne morem reči, ker pride vsak dan nekaj rekrutov. — Da pa ni pri drugem bataljonu, vem zagotovo, ker sem temu bataljonu jaz pridružen.

Zatem je pristopil Lecoq rekoč:
— Poglejmo najprej številke, katere ima na obleki.
Na kapi je bila številka 3129, na bluzi je bila drugača številka, na hlačah drugača.

— Hudiča — je rekel narednik — kje je pa dobil svoje cape? — Skoraj bi rekel, da to ni vojak, pač pa civilist, ki se je oblekel v vojaško obleko.

— Po čem sklepate?
— Lase ima predolge, nohte ima predolge. — Sam ne vem, zakaj mislim, da ni vojak. — Toda stojte, zdaj sem pa prepričan, da ni bil vojak. — Poglejte, da je napačno zapel gamaše!
Nobenega dvoma ni bilo več, da imajo opravka s civilistom, ne pa z vojakom.

— Kje je pa dobil obleko, če ni vojak — je vprašal komisar. — Mogoče so mu jo posodili ljudje vaše stotnije.

— Mogoče, toda ne vrjamem.
— Ali bi se moglo izvedeti?
— Seveda bi se lahko. — Stotnijo skličem in pregledam obleko vsakega posameznega moža.
— To sredstvo je dobro. — Le napravite tako, gospod narednik.

Medtem je pristopil Lecoq in rekel:
— Čakajte še malo gospod narednik. — Ali ne prodaja vojaška oblast starih uniform na dražbi?

— Seveda, vsako leto je velika dražba.
— Potemtakem imajo na dražbi prodane obleke kako znamenje?

— Gotovo! Glej, glej, da nisem tega prej opazil. — Na dražbi je bila prodana.

Lecoq so se od veselja zableščale oči.
— Torej je nesrečnej kupil to obleko. — Kje jo je kupil? — Najbrže v Temple, kjer prodajajo take stvari. — Če se ne motim, je tam pet ali šest takih prodajalcev.

Narednik je dobil zatem milostno dovoljenje, da se sme vrniti v vojašnico.

Komisar je začel zatem preiskovati mrtvece. — Prepričan je bil skoraj, da se mu bo posrečilo dognati, kdo da je.

V desnem hlačnem žepu je našel: tobak, pipo in žveplenke.
V levem žepu: staro denarnico, sedem frankov in šestdeset centimov, lep robec, nak terem ni bilo nobenega znamenja. V denarnici je bilo pismo sledeče vsebine:

Moji ljubi Gustav: —
Jutri, v nedeljo, nikar ne pozabi iti na ples k "Maurici". Saj veš, kako sva se zmenila. — Ako nimaš denarja, pridi k meni. Pri hišniku bom pustil nekaj. — Bodi ob osmih tam. Če mene ne bi bilo, počakaj.
Vse gre dobro.

Laucheneur.
— Ali, kako malo je bilo v tem pismu! — Mrtvecu je bilo torej ime Gustav, oni, ki je pisal pismo, je bil pa Laucheneur.

To je bilo malo, malo. — Nekaj je pa le bilo.
— Laucheneur! — je mrmral Gevrol. — To ime je tudi nesrečnej izgovoril, ko je umiral.

— Da, res je — je potrdil oče Absint. — Še to je rekel, da se bo maščeval nad njim. — Pravil je, da ga je spravil v past.

Lecoq je melal. — Studiral je pismo, ki mu ga je bil ponudil policijski komisar. Papir je bil navaden, tinta je bila modra. V kotu je bil pečat, na katerem se je zamoglo brati besedo: "Beaumar-chias".

— To pismo — je rekel sam pri sebi. — je bilo gotovo napisano v kaki kavarni na bulevaru Beaumar-chias. — Tega Laucheneura moramo na vsak način najti.

Med tem, ko so se uradniki pogovarjali, sta začela zdravnik preiskavati trupla. Vojak je imel razbito črepinjo, ostala dva sta bila pa zadeta natančno v srec. Morilec je moral imeti izvanredno mirno roko, da je mogel tako meriti. — Pri njima niso našli razen navadnih stvari ničesar.

Pariška policija se gotovo še nikdar ni bavila s tako težavnim slučajem, kakor je bil ta. Umorjenih ni nikdo poznal; morilec je bil v ječi, pa noče govoriti; stara krčmarica pravi, da ni ničesar videla. Pri prepričani sta bili navzoči dve ženski, katerih ena je imela deset-tisoč frankov vredne uhanke. — Ko je Tovariš napravil dva silno prednja čina, je pobegnil.

Komisar je dal povelje, da naj se prepelje trupla umorjenih v javno mrtvašnico, češ, da jih bo tam mogoče kdo spoznal.

Zatem je rekel:
— Morda je Laucheneur med umorjenimi. — Ne, ne, to ni mogoče. Delavec sta bila mrtva prej, kakor vojak. — V tem slučaju bi vojak ne govoril o maščevanju.

Gevrol mu je samozavestno odvrnil:
— Gospod komisar, boste videli, da je moje mnenje pravilno. — Jaz nisem mlad sanjač, pač pa v službi osivel detektiv.

Pred vrata je zapeljala kočija in par trenutkov pozneje je vstopil preiskovalni sodnik.

OSMO POGlavJE.

Vsi navzoči so ga že na videz poznali, Gevrol, ki je bil večkrat v justični palači, je pa zaspešal: — Maurice Escorval.

To je bil sin slavnega barona Escorvala, ki bi bil leta 1815 zaradi svoje udanosti do cesarja, skoraj izgubil življenje. — O njem je rekel Napoleon Veliki: — Vrjamem, da je več takih poštenjakov kakor je baron Escorval, toda bolj poštenega ni na svetu.

Maurice je že v svojih mladih letih kazal veliko nadarjenost. V kratkem je napravil sijajno karijero. Star je bil kakih 42 let, njegov obraz je bil miren, kakor iz kamna izklesan. Njegove svetlo-modre oči so bile brezizrazne. Ko je stopil v krčmo je samo komisarju odzdravil, za druge se pa ni prav nič zmenil.

Takoj zatem je začel s preiskavo. — Ko si je vse natančno ogledal, je rekel:

— Težaven slučaj. — Zelo težaven slučaj.

— Gospod preiskovalni sodnik, ali ste mogoče zaslišali morilca?

— Ne, nisem ga še. — Meni ni ničesar znano.

Preiskovalni sodnik je sedel k mizi in začel brati Lecoqovo poročilo. — Bral je pazljivo in natančno in rekel slednjič:

— Prav dobro.

Mlademu detektivu je od veselja poskočilo sree.

— To poročilo je pa čisto drugačno, kot je bilo ono, ki ste mi ga dali jutraj, gospod komisar.

Komisar se je popolnoma zanesel na Gevrolovo izpoved in je bil zdaj v veliki zadregi.

— Saj vam ničesar ne očitam. — To poročilo je izvrstno. — Tako se mora delati, da.

Lecoq ni vedel, kaj bi počel, tako vesel je bil.

— Ali ste ga vi napravili? — je vprašal preiskovalni sodnik Gevrola.

— Ne jaz ga nisem. — Jaz nimam tako bujne domišljije.

— Kdo ga je pa, če ne vi?

— Ta tukaj.

Lecoq je stopil iz kota in se priklonil sodniku.

— Poročilo je površno, toda jaz imam še več drugih misli.

— Vse mi boste še lahko povedali, ko vas bom vprašal. — Gospod komisar, naročite svojim ljudem, da bodo prepeljali stanko in morilca iz stražnice v prefekturo. — Zaprejo naj vsakega posebej. Z njima se sme nikdo izpregovoriti niti besede.

Lecoq je stopil k sodniku in ga vprašal:

— Gospod preiskovalni sodnik, ali vas nekaj lahko prosim?

— Kaj pa?

— Dovolite, da bom jaz prepeljal obtoženca na prefekturo.

— Ni mogoče, vi morate ostati tukaj.

— Mislim sem, da bi marsikaj opazil, če bi šel z njim. Sicer pa...

— No, če ni drugače, pa idite. — Toda čakajte me na prefekturi. — Kakorhitro bom tukaj vse uredil, bom prišel tja.

Lecoq se mu je zahvalil in ves vesel odšel. — Nobene utrujenosti ni več čutil, njegovo veselje je preseglo vse meje.

(Nadaljevanje prihodnjije).

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRESTNE TISKOVINE

IZVEŠUJE PO NIZKIH

CENAH.

DELO OKUSNO

IZVEŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJESKO ORGANIZIRANA

POSREDOVSTVO
DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N.Y.

ZA VSEBINO OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berte pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim užitkom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli...

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjege časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehotno pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotako: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Štajerski pisatelj Peter Mosberger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grieglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral.

C. Neumann Moser: — To je najboljša knjiga, kar so jih spili ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): — Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom poslil. Neji bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli znati križevet in učili vse narode.

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebnih knjigah opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:
Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V

ZDRUŽENIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NA NJ!

KARNATIKA.

Univerzitetni profesor in profesor v višji gimnaziji, da ga bo v kratkem obiskal naš stranski odstopnik.

Mr. ZVONKO JAKŠIČ, ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravištvu "Glas Naroda"

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za države New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili ošeparjeni, oropa ni ali s katerimi se je slabo ravna.

Bresplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili ošeparjeni od bankirjev, odvetnikov, trgovec s zemljišč, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kapiotov in poselnikov goštil.

Daje se informacije v naravnih slovenskih jezikih: kako: postati državljani, kjer se oglašiti na državljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Island ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTAMENT
(State Department of Labor)
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 88 East 29th St., odprti vsaki dan od 9. ure jutraj do 5. popoldne in v sredo svečer od 8. do 10. ure.

JACOB WARČIČ, 1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

Veliki vojni atlas
vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.
na 80-ih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 12 1/2 palcev velika

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov
na 3 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravnatko je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Poljite 25c. ali pa 15c. v snamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpeljemo zašljene atlas. Pri večjem odjemu dame popust.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)
v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.,
IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Bojnikom, ki šele dobijo ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obratno se skupaj na njega, kjer bosta točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav,
Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi
Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Združenih držav in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljke tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$15.00 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.